

1. טענתה המרכזית של כותבת הטקסט היא שהבחינה הפסיכומטרית אינה משמשת מדד מהימן לחיזוי סיכויי הצלחת המועמד בלימודים אקדמיים.
2. הכותבת מביאה שלושה נימוקים לביסוס טענתה:
  - א. הבחינה הפסיכומטרית אינה משקפת רמת אינטליגנציה אלא יכולות ומיומנויות שניתן לרכוש ולשפר באמצעות אימון (פסקה שנייה).
  - ב. הבחינה הפסיכומטרית מתעלמת ממדדים חשובים אחרים כמו סקרנות, יצירתיות, חשיבה ביקורתית, ידע כללי ועוד (פסקה שלישית).
  - ג. הבחינה הפסיכומטרית מנציחה פערים בחברה. מועמדים שיש להם כסף וזמן להשקיע בהכנה לבחינה הם בעלי סיכויים גבוהים יותר להצליח.
3. הביטויים שהכותבת משתמשת בהם להבעת דעתה הם: האומנם? בדיוק על קביעות אלה אני מעוניינת לחלוק כאן.
4. הכותבת מסיימת את הטקסט במסקנה, שלפיה יש לבטל את הבחינה הפסיכומטרית או להקטין את מידת השפעתה על סיכויי הקבלה של מועמדים ללימודים במוסדות להשכלה גבוהה.
5. להלן רכיבי הטיעון:
  - א. טענה: הבחינה משמשת כלי לחיזוי סיכויי הצלחת המועמד בלימודים במוסדות להשכלה גבוהה.
  - ב. עמדה: האומנם? בדיוק על קביעות אלה אני מעוניינת לחלוק כאן.
  - ג. נימוקים:
    - ההישגים בבחינה הפסיכומטרית אינם משקפים את רמת האינטליגנציה של הנבחנים וכו'.
    - הבחינה מתעלמת ממדדים משמעותיים אחרים, שעשויים להשפיע על הצלחתו של המועמד בלימודים אקדמיים.
    - הבחינה הפסיכומטרית מנציחה את הפערים בחברה הישראלית.
  - ד. הסתייגות: הבחינה הפסיכומטרית לכאורה לא אמורה לתת לרקע האישי והחברתי להשפיע על תוצאותיה.
  - ה. הפרכה: הבחינה הפסיכומטרית מנציחה את הפערים בחברה הישראלית. מסקנה: לאור האמור לעיל, אני סבורה כי יש לבטל את הבחינה הפסיכומטרית או לפחות להפחית את מידת השפעתה על סיכויי הקבלה של מועמדים ללימודים במוסדות להשכלה גבוהה.